

RƯỢU KHÓC

Có bữa về qua quán bụi đời
La cà đàn đúm kiểu tay chơi
Rượu say bỗng nhớ người hào kiệt
Ba-ngàn-tử-đệ bó thây phơi !

RƯỢU TIỄN

Chén đầu xin tống-tiến-nhị-ca
Chén này để hết lại phần ta
Rót ra tám cõi mời bằng hữu
Đã chết hay còn nhốt trại xa !

RƯỢU ĐẮNG

Có bữa chợt thấy lòng đau dội
Đau khắp châu thân đến lạ thường
Chắc tại quê hương ngoài cõi đời
Bên trời đau đáu lệ kêu thương !

RƯỢU XƯA

Tửu-phùng-tri-kỷ-thiên-bôi-thiếu
“ gập lại mày tao đã muốn say ”
Rượu ngon chưa cạn hết ly đầy
Đã hai con mắt đong đầy biệt ly .

BẠN RƯỢU

Rượu chờ đâu biết mối
Rượu đợi đâu mỗn hơi
Rót đầy ly tri kỷ
Thời gian có ra chi
Gặp nhau chiều đã xế
Đãi nhau tấm lòng này
Uống bao nhiêu cho xuể
Rượu ướp toàn thơ say